

Sygn. akt VI GC 390/21

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 08 marca 2023 roku

Sąd Rejonowy w Gdyni VI Wydział Gospodarczy, w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Sądu Rejonowego Justyna Supińska

Protokolant: starszy sekretarz sądowy Marta Denc

po rozpoznaniu w dniu 15 lutego 2023 roku w Gdyni

na rozprawie

w postępowaniu gospodarczym

sprawy z powództwa **Przedsiębiorstwo Produkcyjno – Usługowe (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Ł.**

przeciwko **Towarzystwo (...) spółce akcyjnej z siedzibą w W.**

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego Towarzystwo (...) spółki akcyjnej z siedzibą w W. na rzecz powoda Przedsiębiorstwo Produkcyjno – Usługowe (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Ł. kwotę 8 646,70 złotych (osiem tysięcy sześćset czterdzieści sześć złotych siedemdziesiąt groszy) wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi za okres od dnia 06 maja 2020 roku do dnia zapłaty;

II. w pozostałym zakresie oddala powództwo;

III. zasądza od powoda Przedsiębiorstwo Produkcyjno – Usługowe (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Ł. na rzecz pozwanego Towarzystwo (...) spółki akcyjnej z siedzibą w W. kwotę 306,48 złotych (trzysta sześć złotych czterdzieści osiem groszy) wraz z odsetkami w wysokości odsetek ustawowych za opóźnienie liczonymi za okres od dnia uprawomocnienia się niniejszego orzeczenia do dnia zapłaty, tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego;

IV. kosztami procesu w pozostałym zakresie obciąża powoda Przedsiębiorstwo Produkcyjno – Usługowe (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Ł. uznając je za uiszczone.

Sygn. akt VI GC 390/21

UZASADNIENIE

W pozwie z dnia 11 lutego 2021 roku powód Przedsiębiorstwo Produkcyjno – Usługowe (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Ł. domagał się zasądzenia od pozwanego Towarzystwo (...) spółki akcyjnej z siedzibą w W. kwoty 34 303,36 złotych wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi za okres od dnia 06 maja 2020 roku do dnia zapłaty, a także kosztów procesu.

W uzasadnieniu powód wskazał, że pozwany jest ubezpieczycielem odpowiedzialności cywilnej w zakresie prowadzonej działalności gospodarczej wykonawcy instalacji hydraulicznych w hotelu powoda – (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G.. W dniu 23 lipca 2019 roku doszło w tymże hotelu do zdarzenia

powodującego szkodę – rozszczelnienia na połączeniu mufowym – zgrzewie instalacji c.w.u. podposadzkowej rury PP DN20, w wyniku którego woda z nienależyście wykonanej instalacji przedostała się z izolacji termicznej na paroizolację z folii budowlanej powodując zawilgocenia ścian w pokojach hotelowych. Pozwany nie kwestionował co do zasady roszczenia powoda, w tym swojej odpowiedzialności wynikającej z łączącej go ze sprawcą szkody umowy ubezpieczenia. Powód w toku postępowania likwidacyjnego przedłożył pozwanemu zestawienie obejmujące wstępny kosztorys prac remontowo – naprawczych i faktury dokumentujące wysokość poniesionych wydatków w związku z koniecznością przeprowadzenia prac remontowo – budowlanych, a także oszacowanie wysokości szkody poniesionej w związku z niemożnością wynajmu pokoi hotelowych wyłączonych z eksploatacji na skutek zalania (utracone korzyści, zestawienie obłożenia pokoi hotelowych dokumentujące wyłączenie pokoi dotkniętych szkodą). Jak bowiem wskazał powód fakt zalania i będący jego konsekwencją odbywający się w szczycie sezonu turystycznego na terenie Szwajcarii Kaszubskiej remont w obiekcie najwyższej klasy, którym jest czterogwiazdkowy hotel powoda miał niewątpliwie wpływ na odbiór oferty powoda przez konsumentów, jego markę i reputację oraz obłożenie rezerwacji. W toku postępowania likwidacyjnego powód domagał się odszkodowania w kwocie 50 902 złotych, na którą składały się: kwota 22 455 złotych tytułem zwrotu kosztów prac remontowo – budowlanych oraz kwota 28 447 złotych tytułem utraconych korzyści. Pozwany wydał w dniu 05 maja 2020 roku decyzję w przedmiocie wypłaty odszkodowania w kwocie 16 598,64 złotych (pomniejszonej o kwotę 1 698,86 złotych tytułem franszyzy redukcyjnej), która to kwota obejmowała koszt przeprowadzenia prac remontowo – budowlanych, a co do pozostałej kwoty z tego tytułu, tj. kwoty 5 856,36 złotych ubezpieczyciel odmówił zapłaty. W zakresie natomiast kwoty 28 447 złotych tytułem utraconych korzyści pozwany odmówił wypłaty odszkodowania w jakimkolwiek zakresie. Powód wskazał tymczasem, że wysokość utraconych przez niego korzyści wynosiła właśnie tę kwotę, stanowiła ona bowiem ekwiwalent wynagrodzenia, które powód otrzymywałby, gdyby hotel działał normalnie, nie toczył się w nim remont, konsumenci nie obawialiby się awarii i niedogodności związanych z ich usuwaniem, a pokoje w okresie, w którym prowadzono konieczne prace remontowe mógł oferować i wynajmować klientom. Wysokość należności dochodzonej przez powoda z tego tytułu została zaś wyliczona w założeniu minimalnym (zakładając, że negatywne następstwa wizerunkowe i ich następstwa w swym zakresie odpowiadały pomieszczeniom wyłączonym przymusowo z oferty) mnożąc liczbę dób hotelowych w poszczególnych pokojach wyłączonych spod eksploatacji przez stawkę dzienną za wynajem pokoju, według cennika obowiązującego u powoda na dzień powstania szkody.

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 23 lutego 2021 roku wydanym w sprawie o sygn. akt VI GNC 705/21 starszy referendarz sądowy Sądu Rejonowego w Gdyni uwzględnił żądanie pozwu w całości.

W sprzeciwie od powyższego nakazu zapłaty pozwany Towarzystwo (...) spółka akcyjna z siedzibą w W. domagał się oddalenia powództwa w całości podnosząc, że sporne pomiędzy stronami pozostają wysokość odszkodowania z tytułu wykonania prac remontowo – budowlanych, a także zasadność odszkodowania z tytułu utraconych korzyści w związku ze zdarzeniem szkodowym z dnia 23 lipca 2019 roku.

W ocenie pozwanego wypłacone odszkodowanie w kwocie 14 938,96 złotych w pełni rekompensuje powstałą w dniu 23 lipca 2019 roku szkodę. Pozwany wskazał, że wartość prac remontowo – budowlanych według sporządzonego na zlecenie pozwanego kosztorysu wynosiła 16 598,64 złotych i taką kwotę pozwany przyjął jako wartość poniesionej przez powoda szkody. Od uznanej kwoty odszkodowania została potrącona franszyza redukcyjna, która dla szkód powstałych z tytułu odpowiedzialności OC wynosiła 10% wartości odszkodowania (minimum 500 złotych i maksymalnie 2 500 złotych, w niniejszej sprawie zatem jest to kwota 1 659,88 złotych). Koszty prac remontowo – budowlanych przewyższające uznaną przez pozwanego kwotę nie pozostawały zaś w jego ocenie w związku przyczynowym ze zdarzeniem, za które pozwany ponosi odpowiedzialność.

Pozwany zakwestionował także w całości roszczenie powoda dotyczące utraconych korzyści i wskazał, że powód nie udowodnił, że w jego majątku skutek szkody doszło do utraty przychodów ze sprzedaży oraz korzyści z uwagi na wyłączenie z użytkowania pokoi o numerach (...). Pozwany wskazał, że poddał weryfikacji przekazane do akt szkody zestawienie obłożenia pokoi hotelowych stwierdzając, że w okresie od dnia 01 lipca 2019 roku do dnia 21 sierpnia 2019 roku przedmiotowe pokoje nie były wynajmowane w 100%. W ocenie pozwanego uwzględniając m. in. wyniki sporządzonej analizy statystycznej danych o obłożeniu hotelu w okresie zakłóconym szkodą, w szczególności liczby

dyspozycyjnych pokoi analogicznych do wyłączonych z użytkowania, nie sposób uznać, że powód udowodnił, że w jego majątku doszło do utraty przychodów ze sprzedaży oraz korzyści z uwagi na wyłączenie z użytkowania przedmiotowych pokoi numer (...), co jest zasadne tym bardziej, że powód miał możliwość zastąpienia tych pokoi innymi pokojami, które nie zostały zarezerwowane. Ponadto, nawet jeśli powód utracił jakiegokolwiek korzyści, to roszczenie powoda w tym zakresie zostało znacznie zawyżone. Do kosztu doby hotelowej podczas normalnego użytkowania pokoju przez gości hotelowych naliczany był bowiem także koszt sprzątnięcia, prądu, wody i innych opłat, o które – w ocenie pozwanego – koszt ewentualnej dobowej straty powinien być pomniejszony.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W okresie czerwca – lipca 2019 roku w Hotelu (...) położonym w K. należącym do Przedsiębiorstwo Produkcyjno – Usługowe (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Ł. doszło do rozszczelnienia na połączeniu mufowym – zgrzewie instalacji c.w.u. podposadzkowej rury PP DN20, w wyniku którego woda z nienależycie wykonanej instalacji przedostała się przez niewielkie przesączenia izolacji termicznej na paroizolację z folii budowlanej powodując zalanie podposadzkowe i zawilgocenia ścian w pokojach tego hotelu.

Wykonawcą uszkodzonej instalacji była (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. będąca ubezpieczonym w Towarzystwo (...) spółce akcyjnej z siedzibą w W. z tytułu odpowiedzialności cywilnej w zakresie robót budowlanych związanych ze wznoszeniem budynków mieszkalnych i niemieszkalnych do kwoty 500 000 złotych, z franszyzą redukcyjną m. in. o wartości 10% w odszkodowaniu po wykonaniu usługi (minimum 500 złotych, maksymalnie 2 500 złotych).

W dniu 27 września 2019 roku przez Przedsiębiorstwo Produkcyjno – Usługowe (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Ł. zgłosił przedmiotową szkodę ubezpieczycielowi sprawcy szkody – Towarzystwo (...) spółce akcyjnej z siedzibą w W..

formularz zgłoszenia szkody – k. 35 akt, dokumentacja fotograficzna – k. 36-41 akt, polisa – k. 76-77 akt, o.w.u. – k. 78-81 akt

W związku z powstałymi wskutek powyższej awarii uszkodzeniami w pokojach Hotelu (...), Przedsiębiorstwo Produkcyjno – Usługowe (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Ł. będący właścicielem przedmiotowego hotelu przeprowadził w nim remont.

zeznania świadka M. B. (1) – protokół rozprawy z dnia 04 sierpnia 2021 roku – k. 169-172 akt (zapis obrazu i dźwięku 00:03:22-00:24:53), zeznania przedstawiciela powoda D. D. – protokół rozprawy z dnia 04 sierpnia 2021 roku – k. 169-172 akt (zapis obrazu i dźwięku 00:25:03-00:46:33)

W dniu 21 maja 2018 roku A. S. wystawił Przedsiębiorstwo Produkcyjno – Usługowe (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Ł. fakturę pro forma numer (...) na kwotę 25 294,03 złotych brutto tytułem sprzedaży wykładziny dywanowej M. i S..

faktura – k. 45 akt

W dniu 06 maja 2019 roku Fabryka (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. wystawił Przedsiębiorstwo Produkcyjno – Usługowe (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Ł. fakturę numer (...) na kwotę 1 392,43 złotych brutto tytułem „(...)”.

faktura – k. 46 akt

W dniu 29 lipca 2019 roku S. C. wystawił Przedsiębiorstwo Produkcyjno – Usługowe (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Ł. fakturę numer (...) na kwotę 2 337,00 złotych brutto tytułem 100 sztuk listew.

faktura – k. 47 akt

W dniu 05 sierpnia 2019 roku A. S. wystawił Przedsiębiorstwo Produkcyjno – Usługowe (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Ł. fakturę numer (...) na kwotę 47 714,16 złotych brutto tytułem naprawy podłoża i montażu paneli (...) wraz z przygotowaniem podłoża.

faktura – k. 44 akt

W dniu 20 sierpnia 2019 roku J. M. wystawił Przedsiębiorstwo Produkcyjno – Usługowe (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Ł. fakturę numer (...) na kwotę 20 910,00 złotych brutto tytułem remontu pokoju numer (...) oraz fragmentu korytarza w Hotelu (...).

faktura – k. 48 akt

W dniu 09 stycznia 2020 roku D. K. wystawił Przedsiębiorstwo Produkcyjno – Usługowe (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Ł. fakturę numer (...) na kwotę 927,30 złotych brutto tytułem naprawy szafy.

faktura – k. 49 akt

W toku postępowania likwidacyjnego Przedsiębiorstwo Produkcyjno – Usługowe (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Ł. domagał się od ubezpieczyciela sprawcy szkody odszkodowania w kwocie 28 447 złotych tytułem utraconych korzyści oraz w kwocie 22 455 złotych tytułem zwrotu kosztów naprawy i adaptacji pomieszczeń hotelu, tj. w łącznej kwocie 50 902 złotych.

Decyzją z dnia 05 maja 2020 roku Towarzystwo (...) spółka akcyjna z siedzibą w W. przyznał Przedsiębiorstwo Produkcyjno – Usługowe (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Ł. odszkodowanie w kwocie 14 938,78 złotych uznając za zasadne wysokość kosztów przeprowadzenia prac remontowo – budowlanych w kwocie 16 598,64 złotych i pomniejszając ją o kwotę 1 698,86 złotych tytułem franszyzy redukcyjnej, a co do pozostałej kwoty, tj. kwoty 5 856,36 złotych z tytułu prac remontowo – budowlanych oraz kwoty 28 447 złotych z tytułu utraconych korzyści – odmówił zapłaty.

decyzja z dnia 05 maja 2020 roku – k. 50-51 akt, raport – k. 83-100 akt, kosztorys – k. 101-103v akt, pismo z dnia 11 grudnia 2020 roku – k. 104 akt

Koszt naprawczych prac remontowo – budowlanych w Hotelu (...) w związku ze szkodą z dnia 23 lipca 2019 roku wynosił 27 933,46 złotych netto.

Koszt osuszenia warstw podposadzkowych, które należałoby jeszcze wykonać wynosi kwotę 12 034,33 złotych netto.

opinia biegłego sądowego J. D. – k. 180-183 akt

W związku z niedogodnościami związanymi z pracami remontowymi (hałasem) niektórzy goście zgłaszali zastrzeżenia obsłudze hotelu. Przedstawiciele Hotelu (...) w celu zrekompensowania tych niedogodności proponowali gościom dodatkowe usługi, np. korzystanie ze strefy spa lub obniżali cenę pokoju.

zeznania świadka M. B. (1) – protokół rozprawy z dnia 04 sierpnia 2021 roku – k. 169-172 akt (zapis obrazu i dźwięku 00:03:22-00:24:53), zeznania przedstawiciela powoda D. D. – protokół rozprawy z dnia 04 sierpnia 2021 roku – k. 169-172 akt (zapis obrazu i dźwięku 00:25:03-00:46:33)

Cena pokoju hotelowego netto po odliczeniu kosztów nienależnych (podatek od towarów i usług, food cost za śniadanie, koszt prania, koszt prądu, koszt sprzątnięcia) wynosiła kwotę 302,54 złotych netto.

Jedynie dla jednego pokoju – numer (...)w okresie prac remontowo – budowlanych wystąpiło obłożenie pokoju zamiennego w okresie od dnia 19 lipca 2019 roku do dnia 31 lipca 2019 roku, tj. przez okres 12 dni.

Dla pokoi o numerze: (...) oraz (...) okresie prac remontowo – budowlanych brak było obłożenia pokoi zamiennych (odpowiednio o numerze: (...)), a zatem obsługa Hotelu (...) miała możliwość zastąpienia pokoi wyłączonych z użytkowania innymi wolnymi w tym okresie pokojami.

Wszystkie pokoje, które uległy awarii znajdowały się na poziomie zero (przyziemie), natomiast pokoje zamienne znajdowały się na pierwszym piętrze, w tym samym skrzydle budynku. Były one wykonane w identycznym standardzie – nie było różnic w analizowanych pokojach np. co do powierzchni pokoju, użytej tkaniny, mebli, wyposażenia lub wyglądu, a także standardu łazienki. Widoki ze wszystkich pokoi były analogiczne, pomijając różnicę jednego piętra.

Korzyści utracone przez Przedsiębiorstwo Produkcyjno – Usługowe (...) spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Ł. na skutek wyłączenia pokoi hotelowych objętych prowadzonymi pracami remontowo – budowlanymi i wynikającą z tego faktu niemożnością oferowania tychże pokoi gościom wynoszą kwotę 3 630,48 złotych stanowiąc iloczyn liczby 12 dni i kwoty 302,54 złotych.

opinia biegłego sądowego R. D. – k. 247-268 akt, uzupełniająca opinia biegłego sądowego R. D. wraz z dokumentacją zdjęciową pokoi – k. 317-408 akt, uzupełniająca opinia biegłego sądowego R. D. – k. 439-441 akt, dokumentacja w aktach szkody – k. 66a, 138 akt

Sąd zważył, co następuje:

Stan faktyczny w niniejszej sprawie w części, w jakiej pozostawał niesporny pomiędzy stronami, Sąd ustalił na podstawie ich oświadczeń. Nadto Sąd uwzględnił także wyżej wymienione dowody z dokumentów przedłożonych przez strony w toku postępowania, a także znajdujące się w aktach szkody, których zarówno autentyczność, jak i prawdziwość w zakresie twierdzeń w nich zawartych nie budziła wątpliwości Sądu, a zatem brak było podstaw do odmowy dania im wiary, tym bardziej, że nie były one kwestionowane w zakresie ich mocy dowodowej przez żadną ze stron.

Pozostałe dokumenty zgromadzone w aktach sprawy nie miały znaczenia dla rozstrzygnięcia, gdyż nie wnosiły do sprawy żadnych nowych i istotnych okoliczności.

Sąd oparł się również na zeznaniach świadka M. B. (1) i zeznaniach przedstawiciela powoda, aczkolwiek jedynie w poniżej wskazanym zakresie.

Odnosząc się do zeznań świadka M. B. (1) Sąd uznał je za wiarygodne w zakresie, w jakim świadek wskazała na zakres prac remontowo – budowlanych koniecznych do przeprowadzenia w Hotelu (...) w związku z zaistniałą awarią i ich koszt. Sąd nie dał wiary natomiast jej zeznaniom, że z uwagi na wyłączenie z użytku uszkodzonych pokoi doszło do licznych odwołań rezerwacji, czy też zmiany pokoju, okoliczność taka nie znajduje potwierdzenia w pozostałym zebranym materiale dowodowym, w tym w systemie rezerwacji prowadzonym w spornym hotelu przez powoda, jak też że w kwocie oszacowanych przez powoda utraconych z tego tytułu korzyści odjęto koszty uzyskania przychodu (około 20%), jak bowiem wynika z uzasadnienia pozwu powód odszkodowanie z tego tytułu wyliczył mnożąc liczbę dób hotelowych w poszczególnych pokojach wyłączonych spod eksploatacji (pokój numer (...) przez 5 dób, pokój numer (...) przez 7 dób, pokój numer (...) przez 33 doby, tj. łącznie 77 dób) przez stawkę dzienną za wynajem pokoju, według cennika obowiązującego u powoda na dzień powstania szkody, tj. w kwocie 369,44 złotych netto). Powyższe oznacza więc, że stawka ta została pomniejszona wyłącznie o podatek od towarów i usług, jak zaś wynikało z opinii biegłego sądowego cena pokoju hotelowego po odliczeniu kosztów nienależnych, a więc nie tylko powyższego podatku, ale i food cost za śniadanie, kosztu prania, kosztu prądu, kosztu sprzętania, itp. wynosiła kwotę 302,54 złotych netto. Nie znajdowała odzwierciedlenia w przedstawionych przez powoda dowodach także podnoszona przez świadka okoliczność, że niektórym gościom zakwaterowanym w pokojach sąsiadujących z pokojami remontowanymi zaistniała konieczność zrekompensowania hałasu związanego z pracami remontowymi poprzez obniżenie ceny pokoju, czy zaproponowanie nieodpłatnie dla takiego gościa dodatkowych usług, np. karnetu do spa, jak też że koszt tych działań to około 5 000 złotych, co ostatecznie nie miało jednakże znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy, albowiem powód w

ramach utraconych korzyści domagał się wyłącznie odszkodowania związanego z niemożnością zaoferowania pokoi wyłączonych na czas prac naprawczych z oferty powoda.

Odnosząc się do zeznań przedstawiciela powoda – D. D., to Sąd uznał je za wiarygodne w zakresie, w jakim świadek wskazał na zakres prac remontowo – budowlanych koniecznych do przeprowadzenia w Hotelu (...) w związku z zaistniałą awarią i ich koszt. Sąd nie dał wiary natomiast jego zeznaniom – z przyczyn analogicznych, jak w przypadku świadka M. B. (1) – w zakresie okoliczności, jakoby w związku z wyłączeniem z użytku uszkodzonych pokoi powód utracił znaczną część rezerwacji, bo część gości nie mogąc użytkować tychże pokoi w ogóle zrezygnowała z pobytu w hotelu, jak też, że obniżano z tegoż powodu (trwającego remontu) cenę innych pokoi.

W zakresie powyższych okoliczności Sąd miał na uwadze, że nie wynikały one z prowadzonego przez powoda systemu rezerwacji (...), co więcej – przedstawiciel powoda sam wyraźnie wskazał, że „nie widział” żadnego podsumowania kosztów rekompensat, zaś jego zeznania i zeznania świadka w tym zakresie były niezwykle lakoniczne, żadna z przesłuchiwanym w sprawie osób nie potrafiła precyzyjnie wskazać, np. do realizacji ilu rezerwacji w związku z wyłączeniem przedmiotowych pokoi nie doszło, czy ilu klientom zaproponowano obniżenie ceny. Sąd zważył również, że w postępowaniu gospodarczym zgodnie z treścią art. 458¹¹ k.p.c. czynność strony, w szczególności oświadczenie woli lub wiedzy, z którą prawo łączy nabycie, utratę lub zmianę uprawnienia strony w zakresie danego stosunku prawnego, winna być wykazana dokumentem, o którym mowa w art. 77³ k.c., chyba że strona wykaże, że nie może przedstawić dokumentu z przyczyn od niej niezależnych, a co w niniejszej sprawie nie miało miejsca.

Postanowieniem wydanym na rozprawie w dniu 04 sierpnia 2021 roku na podstawie art. 235² § 4 k.p.c. Sąd pominął dowód z przesłuchania pozwanego, albowiem osoby uprawnione do jego reprezentowania mimo prawidłowego wezwania, nie stawiły się na rozprawę i nie usprawiedliwiły swojej nieobecności.

Istotne znaczenie dla rozstrzygnięcia kwestii spornych w niniejszej sprawie miała opinia biegłego sądowego z zakresu budownictwa i kosztorysowania J. D.. W ocenie Sądu opinia biegłego sądowego została sporządzona wedle tezy dowodowej wysnutej przez Sąd, nadto jest logiczna, zgodna z zasadami doświadczenia życiowego i wskazaniami wiedzy. Komunikatywność jej sformułowań pozwala na zrozumienie wyrażonych w niej ocen i poglądów, a także sposobu dochodzenia do wniosków końcowych. Nie zawiera ona również wewnętrznych sprzeczności i wykluczających się wzajemnie wniosków. Nie była także kwestionowana przez żadną ze stron, toteż Sąd oparł się na niej w całości dokonując rozstrzygnięcia spornych w niniejszej sprawie kwestii dotyczących zakresu i kosztu prac remontowo – budowlanych związanych z usuwaniem przedmiotowej szkody w całości dzieląc założenia i wnioski zawarte w tejże opinii. Jak zaś wskazał biegły sądowy w swojej opinii koszt prac naprawczych w Hotelu (...) w związku ze szkodą z dnia 23 lipca 2019 roku wynosił 27 933,46 złotych netto, przy czym należałoby jeszcze wykonać osuszenie warstw podposadzkowych (koszt w kwocie 12 034,33 złotych netto).

Istotne znaczenie dla rozstrzygnięcia kwestii spornych w niniejszej sprawie, a dotyczących wartości utraconych przez powoda korzyści miała natomiast opinia biegłego sądowego z zakresu turystyki i hotelarstwa R. D.. W ocenie Sądu opinia ta także została sporządzona wedle tezy dowodowej wysnutej przez Sąd, nadto jest logiczna, zgodna z zasadami doświadczenia życiowego i wskazaniami wiedzy. Komunikatywność jej sformułowań pozwala na zrozumienie wyrażonych w niej ocen i poglądów, a także sposobu dochodzenia do wniosków końcowych. Nie zawiera ona również wewnętrznych sprzeczności i wykluczających się wzajemnie wniosków.

Jak wynikało z treści opinii biegły sądowy, po przeprowadzeniu oględzin pokoi w Hotelu (...) i analizie systemu rezerwacji powoda prowadzonego za pomocą specjalistycznego programu komputerowego oraz przedstawionych mu dokumentów: cennika, FC (food cost), kosztów prania, sprzątnięcia i galanterii hotelowej ustalił, że powód na skutek wyłączenia pokoi hotelowych objętych prowadzonymi pracami naprawczymi i wynikającego z tego faktu niemożności ich oferowania gościom utracił korzyści w kwocie 3 630,48 złotych netto. W pierwszej kolejności biegły sądowy poddał analizie dokumenty, na podstawie których wyliczono koszt jednego pokoju w Hotelu (...) i dokonał odliczenia od ceny pokoju hotelowego w kwocie 399 złotych brutto kosztów nienależnych, tj. podatku od towarów i usług w kwocie 29,57 złotych, kosztów śniadania w kwocie 19,38 złotych, kosztów prania w kwocie 12,80 złotych, kosztów sprzątnięcia

w kwocie 8,00 złotych oraz kosztów galanterii i innych kosztów w kwocie 26,71 zł, co skutkowało wyliczeniem rzeczywistej ceny pokoju hotelowego netto w kwocie 302,54 złotych. W dalszej kolejności biegły sądowy przeprowadził analizę grafików obłożenia – wykorzystania pokoi hotelowych w programie recepcyjnym (...) ustalając, że straty powoda winny być wyliczone za okres 12 dni. Jak bowiem wskazał biegły sądowy jedynie dla pokoju numer (...) w okresie napraw wystąpiło obłożenie pokoju zamiennego przez okres 12 dni. Natomiast dla pokoi o numerze: (...) oraz (...) okresie prac remontowo – budowlanych brak było obłożenia pokoi zamiennych (odpowiednio o numerze: (...)), a zatem powód miał możliwość zastąpienia pokoi wyłączonych z użytkowania innymi wolnymi w tym okresie pokojami.

W piśmie z datą w nagłówku „dnia 09 maja 2022 roku” (data prezentaty: 2022-05-12, k. 295-296 akt) powód kwestionując powyższą opinię wskazał, że biegły sądowy błędnie oparł wszystkie wyliczenia na fakcie, że w momencie braku dostępności konkretnych pokoi dostępne były inne, które mogły zostać zaoferowane gościom. Powód podniósł, że Hotel (...) jest placówką luksusową, wobec czego przybywający do niego goście mają prawo oczekiwać wysokich standardów. W przypadku gdy gość hotelowy decyduje się na wybór konkretnego pokoju ze względu na różne czynniki – jego położenie, nasłonecznienie, oddalenie od innych gości, czy też inne udogodnienia, obsługa hotelu zobowiązana jest zapewnić gościowi możliwość pobytu w tym wybranym pokoju, zaś ulokowanie go w innym miejscu, wbrew poczynionym ustaleniom leżącym u podstaw dokonania rezerwacji, naruszałoby zaufanie gości oraz standardy obowiązujące w placówce tej klasy. Powód zarzucił, że biegły sądowy nie uwzględnił w treści swojej opinii cech charakterystycznych pokoi wyłączonych z użytkowania takich jak: ich umiejscowienie, piętro, widok z okna, nasłonecznienie pomieszczenia, dostępne wyposażenie i inne udogodnienia, które stanowiły podstawę wyboru przez gości hotelowych tych konkretnych pokoi.

Nadto powód wskazał, że ustalone przez biegłego sądowego odszkodowanie nie uwzględnia roszczenia z tytułu poniesionych przez powoda strat wizerunkowych, wobec czego wniósł o dopuszczenie i przeprowadzenie dowodu z pisemnej uzupełniającej opinii biegłego sądowego na fakt wysokości odszkodowania za poniesione straty wizerunkowe.

W opinii uzupełniającej biegły sądowy w sposób rzeczowy i logiczny odniósł się do zarzutów powoda i wskazał, że powód nie przedstawił, albowiem, jak wskazał, ich nie posiadał, danych dotyczących rezygnacji z zawarcia umowy hotelowej, a także danych dotyczących obniżki cen w związku z toczącymi się pracami remontowymi. Podobnie powód nie dysponował jakąkolwiek statystyką w tym zakresie, a także nie dokonał żadnych adnotacji w systemie rezerwacji, że klient rezygnował z pokoju w związku z takimi pracami, jak też nie przedstawił żadnych reklamacji, które wpłynęły od klientów w związku z prowadzonymi pracami remontowymi.

Biegły sądowy nadto wskazał, że wszystkie pokoje, które uległy awarii znajdowały się na poziomie zero (przyziemie), natomiast pokoje zamienne znajdowały się na pierwszym piętrze, w tym samym skrzydle budynku. Były one wykonane w identycznym standardzie – nie było różnic w analizowanych pokojach, np. co do powierzchni pokoju, użytej tkaniny, mebli, wyposażenia lub wyglądu, a także standardu łazienki. Widoki ze wszystkich pokoi były analogiczne, pomijając różnicę jednego piętra, przy czym w ocenie biegłego sądowego pokoje zastępcze miały nieco lepszy widok z uwagi na umiejscowienie ich na pierwszym piętrze (jednakże nie wpływało to na cenę pokoju).

Kwestionując w dalszym ciągu opinię biegłego sądowego powód w piśmie procesowym z datą w nagłówku „dnia 18 sierpnia 2022 roku” (data prezentaty: 2022-08-22, k. 433-435 akt) wskazał, że wszystkie z pokoi wyłączonych z użytku umiejscowione były na parterze, miały ten sam bądź bardzo zbliżony standard – dysponowały sofami oraz wyjściem na ogród. Pokój numer (...) dysponował ponadto widokiem na pole i las. Nie wszystkie zaś pokoje umiejscowione na pierwszym piętrze odpowiadały standardowi pokoi wyłączonych z użytku. I tak, w pokoju numer (...) brakowało sofy oraz był on mniejszy od pokoi znajdujących się na parterze, a widok z pokoju był gorszy – wychodził częściowo na budynek gospodarczy, a także na sąsiednią działkę zabudowaną budynkiem mieszkalnym; w pokoju numer (...) brakowało sofy, zamiast której znajdowały się krzesła, a widok z balkonu był gorszy, gdyż wychodził na umiejscowione na obiekcie mini zoo; wyjście z pokoju numer (...) prowadziło wprost na ogólnodostępny dla gości hotelowych taras, a widok z pokoi numer (...) wychodził częściowo na umiejscowione na obiekcie mini zoo oraz

budynek użytkowy. Ponadto wszystkie z pokoi znajdujących się na pierwszym piętrze ulokowane były z innej strony budynku, co niewątpliwie miało wpływ na ich nasłonecznienie.

Powód wskazał nadto, że wszelkie reklamacje i skargi gości hotelowych, które miały miejsce, składane są w pierwszej kolejności ustnie i rozpoznawane są na bieżąco, „od ręki” poprzez zaoferowanie bezpłatnego posiłku w restauracji hotelowej, czy też innych udogodnień.

Odnosząc się do powyższych zarzutów w opinii uzupełniającej biegły sądowy podtrzymał dotychczasowe wnioski wskazując, że okoliczności podnoszone przez powoda mające różnicować pokoje są okolicznościami pomijalnymi oraz podkreślił, że gdyby umiejscowienie pokoju na pierwszym piętrze w jakiś sposób wpływało na jego sprzedawalność, to niewątpliwie miałyby to wpływ na cenę danego pokoju, tymczasem ta w odniesieniu do wszystkich pokoi była jednakowa, co przy analogicznym standardzie nie miało wpływu na ich zbyt.

W piśmie z datą w nagłówku „dnia 17 października 2022 roku” (data prezentaty: 2022-10-19, k. 452-453 akt) powód prowadził dalszą polemikę z ustaleniami biegłego sądowego co do standardu pokoi podnosząc kolejny raz swą dotychczasową argumentację. Powód wskazał również, że klienci składali reklamacje i zastrzeżenia co do zmiany rezerwacji oraz hałasu związanego z remontem, a działania powoda obejmowały wówczas obniżenie im ceny pokoju, czy zaproponowanie dodatkowych usług np. w spa oraz domagał się ustalenia przez biegłego sądowego wysokości odszkodowania za poniesione straty wizerunkowe.

W ocenie Sądu biegły sądowy w sposób rzetelny i rzeczowy odniósł się do wszelkich twierdzeń i zarzutów powoda, a wnioski biegłego sądowego zawarte w opinii podstawowej oraz w opiniach uzupełniających należało w pełni podzielić, co też Sąd w niniejszej sprawie uczynił, opierając się na sporządzonych opiniach w całości.

Postanowieniem wydanym na rozprawie w dniu 15 lutego 2023 roku Sąd na podstawie art. 235² § 1 pkt 2 k.p.c. oddalił wniosek powoda o dopuszczenie i przeprowadzenie dowodu z uzupełniającej opinii biegłego sądowego na okoliczność, jak w pismach powoda z datą w nagłówku „dnia 09 maja 2022 roku” (data prezentaty: 2022-05-12, k. 295-296) i z datą w nagłówku „dnia 17 października 2022 roku” (data prezentaty: 2022-10-19, k. 452-453 akt), tj. na okoliczność wysokości odszkodowania za poniesione straty wizerunkowe.

Sąd zważył, że w niniejszej sprawie powód domagał się odszkodowania w kwocie 5 856,36 złotych tytułem kosztów przeprowadzenia prac remontowo – budowlanych (co do których w tej części pozwany odmówił zapłaty) oraz w kwocie 28 447 złotych tytułem utraconych przez niego korzyści stanowiących ekwiwalent wynagrodzenia, które powód otrzymałby, gdyby hotel działał normalnie, nie toczył się w nim remont, konsumenci nie obawialiby się awarii i niedogodności związanych z ich usuwaniem, a pokoje w okresie, w którym prowadzono konieczne prace remontowe mógł oferować i wynajmować klientom. Wysokość należności dochodzonej przez powoda z tego tytułu została zaś wyliczona – jak wskazał sam powód – zakładając, że negatywne następstwa wizerunkowe i ich następstwa w swym zakresie odpowiadały pomieszczeniom wyłączonym przymusowo z oferty – mnożąc liczbę dób hotelowych w poszczególnych pokojach wyłączonych spod eksploatacji przez stawkę dzienną za wynajem pokoju, według cennika obowiązującego u powoda na dzień powstania szkody. Roszczenie powoda nie obejmowało zatem w żadnej części odszkodowania związanego z kwestiami wizerunkowymi. Powyższe zaś oznacza, że okoliczności podnoszone przez powoda i stanowiące podstawę wniosku o przeprowadzenie opinii biegłego sądowego na fakt wysokości odszkodowania z tego tytułu pozostawały bez znaczenia dla rozpoznawanej sprawy. Sąd miał także na względzie, że powód nie tylko nie wykazał, ale nawet choćby nie oszacował, jakie straty w związku ze zmianami wizerunkowi poniósł. Jakkolwiek biegły sądowy potwierdził możliwość wystąpienia negatywnych następstw wizerunkowych spowodowanych pracami remontowymi w okresie wyłączenia pokoi z użytkowania, to należało podzielić jego stanowisko, że negatywne efekty prowadzonych remontów mogą być odczuwalne dla hotelu dopiero w okresach późniejszych, a pamiętać także należało, że w kolejnym roku, tj. 2020, wystąpiły zamknięcia hoteli w związku z pandemią COVID-19 i negatywne skutki tych okoliczności. W tej sytuacji zaś ewentualne ustalenie, czy brak rezerwacji na sezon letni 2020 roku był wynikiem remontów, jakie w hotelu toczyły się w roku poprzednim, czy też był

wynikiem obaw związanych z pandemią nie był w ocenie Sądu możliwy do ustalenia, niemniej jednak i tak zbędny dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy.

Odnośnie zaś do kwestii zasadności uwzględnienia przez biegłego sądowego różnic w standardzie pokoi wyłączonych z użytku i pokoi dostępnych do wynajęcia w spornym okresie, to Sąd zważył, że sam powód w swoim wyliczeniu utraconych korzyści, wyszczególnionym w piśmie z datą w nagłówku „dnia 05 maja 2021 roku” (data prezentaty „2021-05-11”, k. 131 akt) uwzględnił tylko takie czynniki, jak liczba pokoi wyłączonych z użytkowania, liczba dób oraz cenę pokoju za dobę, pomijając okoliczności takie jak – jego położenie, nasłonecznienie, oddalenie od innych gości, czy też inne „udogodnienia”. Skoro zatem powód sam dokonując wyliczenia odszkodowania należnego mu z tytułu utraconych korzyści nie uwzględniał innych czynników aniżeli wymienione powyżej, w tym w szczególności nie powoływał się na fakt, że z racji np. tego, że były to najlepsze pokoje w hotelu, często rezerwowane były w pierwszej kolejności i zawsze cieszyły się ogromnym powodzeniem (a ich obłożenie było maksymalne), to na niniejszym etapie postępowania domaganie się przez niego dokonywania takiegoż rozróżnienia przez biegłego sądowego uznać należy za nieuprawnione. Co więcej, powód nie tylko nie wykazał, że w miejsce pokoi wyłączonych z użytkowania na czas remontu proponowano klientom te na pierwszym piętrze i że klient z powodu np. widoku z okna tego pokoju (np. na mini zoo), braku konkretnego widoku z okna tego pokoju (np. na pole i las), jego wyposażenia w sofę, a nie w fotele, itp. nie wyraził zgody na zmianę już posiadanej rezerwacji, jak też że z powodu remontu klienci odwołali rezerwacje innych pokoi i że nastąpiło to wyłącznie z powodu trwającego w hotelu remontu. Żadne informacje w tym zakresie nie zostały przy tym wskazane w systemie rezerwacyjnym hotelu.

Jakkolwiek z zeznań świadka M. B. (1) wynikało, że z uwagi na trwające prace remontowe były skargi klientów i że w celu rekompensaty oferowano im inne usługi (karnet do spa, zniżki, itp.), to niewątpliwie tak lakoniczna informacja nie pozwala na przyjęcie jakichkolwiek założeń co do liczby i wartości takich działań, tym bardziej, że nie wynikały one z żadnej dokumentacji powoda.

Raz jeszcze podkreślić należy, że żądanie pozwu obejmowało wyłącznie odszkodowanie za straty w postaci wydatków poniesionych na prace naprawcze (w części nieuwzględnionej przez pozwanego ubezpieczyciela) i odszkodowanie za utracone korzyści – wynagrodzenie, które powód otrzymałby, gdyby hotel działał normalnie i nie toczył się w nim remont, a pokoje w okresie, w którym prowadzono konieczne prace remontowe mógł oferować i wynajmować klientom – w postaci iloczynu liczby pokoi, które wyłączone były na czas remontu z oferty, liczby dni takiego wyłączenia i ceny pokoju. Żądanie pozwu nie obejmowało zaś ani odszkodowania za straty wizerunkowe ani odszkodowania obejmującego wydatki związane z reklamacjami z powodu trwających prac remontowych, stąd też okoliczności te dla rozstrzygnięcia sprawy – należnego odszkodowania dochodzonego przedmiotowym pozwem – pozostawały bez znaczenia, odszkodowania z tych tytułów powód bowiem w przedmiotowej sprawie nie domagał się.

W ocenie Sądu powództwo zasługiwało na uwzględnienie w części.

W niniejszej sprawie powód Przedsiębiorstwo Produkcyjno – Usługowe (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Ł. domagał się zasądzenia od pozwanego Towarzystwo (...) spółki akcyjnej z siedzibą w W. kwoty 34 303,36 złotych wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi za okres od dnia 06 maja 2020 roku do dnia zapłaty – tytułem odszkodowania za szkodę wynikającą z nieprawidłowego wykonania przez (...) spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G., za którego pozwany ubezpieczyciel przyjął odpowiedzialność gwarancyjną, instalacji hydraulicznych w prowadzonym przez powoda Hotelu (...), obejmującego: zwrot wydatków na prace remontowe – budowlane związane z usuwaniem awarii (w zakresie kwoty 5 856,30 złotych) i utracone korzyści w związku z niemożnością oferowania określonych pokoi w czasie remontu (w zakresie kwoty 28 447 złotych), tj. pokoi numer (...) przez 5 dób, pokoi numer (...) przez 7 dób i pokoju numer (...) przez 33 doby, tj. łącznie przez 77 dób (77 x 369,44 złotych netto).

Poza sporem w niniejszej sprawie pozostawało, że wykonawcą prac hydraulicznych w Hotelu (...) spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. łączyła z pozwanym ubezpieczycielem umowa ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej w zakresie prowadzonej działalności gospodarczej, potwierdzona polisą numer (...). Również niesporne

było, że pomiędzy powodem (inwestorem) a wykonawcą (...) spółką z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G.) doszło do zawarcia umowy, której przedmiotem było wykonanie systemu grzewczo – chłodniczego ze źródeł odnawialnych na bazie gruntowych pomp ciepła o mocy 300 kW dla rozbudowy Hotelu (...) o nowe skrzydło wraz z pokojami hotelowymi, centrum biznesowym, recepcją, restauracją oraz zapleczem – instalacja wodociągowa (ciepła i zimna woda kanalizacyjna). Nie była kwestią sporną także okoliczność, że w okresie czerwca – lipca 2019 roku w należącym do powoda Hotelu (...) doszło do rozszczelnienia na połączeniu mufowym – zgrzewie instalacji c.w.u. podposadzkowej rury PP DN20, w wyniku którego woda z nienależycie wykonanej instalacji przedostała się przez niewielkie przesączenia izolacji termicznej na paroizolację z folii budowlanej powodując zalanie podposadzkowe i zawilgocenia ścian w pokojach hotelowych, jak też że po przeprowadzeniu postępowania likwidacyjnego pozwany wypłacił na rzecz powoda odszkodowanie w kwocie 14 938,78 złotych (uznając za zasadne wysokość kosztów przeprowadzenia prac remontowo – budowlanych w kwocie 16 598,64 złotych i pomniejszając ją o kwotę 1 698,86 złotych tytułem franszyzy redukcyjnej).

Kierując zarzuty przeciwko żądaniu pozwu pozwany Towarzystwo (...) spółka akcyjna z siedzibą w W. podniósł, że sporne pomiędzy stronami pozostają wysokość odszkodowania z tytułu wykonania prac remontowo – budowlanych, a także zasadność odszkodowania z tytułu utraconych korzyści w związku ze zdarzeniem z okresu czerwca – lipca 2019 roku. Pozwany wskazał, iż w jego ocenie wypłacone odszkodowanie w kwocie 14 938,96 złotych w pełni rekompensuje powstałą wówczas w majątku powoda szkodę, zaś koszty przewyższające tę kwotę nie pozostają w związku przyczynowym ze zdarzeniem, za które pozwany ponosi odpowiedzialność. Z kolei roszczenie powoda dotyczące utraconych korzyści pozwany zakwestionował w całości podnosząc, że powód nie udowodnił, że w jego majątku skutek szkody doszło do utraty przychodów ze sprzedaży oraz korzyści z uwagi na wyłączenie z użytkowania pokoi o numerach (...), powód miał bowiem możliwość zastąpienia przedmiotowych pokoi innymi pokojami, które nie zostały zarezerwowane. Natomiast nawet jeśli powód utracił jakiegokolwiek korzyści, to – zdaniem pozwanego – roszczenie powoda w tym zakresie zostało znacznie zawyżone.

Mając na uwadze powyższe stanowiska stron należało sięgnąć w pierwszej kolejności do regulacji zawartej w art. 805 § 1 k.c., w myśl której przez umowę ubezpieczenia zakład ubezpieczeń zobowiązuje się spełnić określone świadczenia w razie zajścia przewidzianego w umowie wypadku, a ubezpieczający zobowiązuje się zapłacić składkę. Stosownie zaś do art. 822 § 1 k.c. przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej ubezpieczyciel zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, wobec których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo ubezpieczony. Zakres odpowiedzialności ubezpieczyciela determinuje z kolei odpowiedzialność podmiotu bezpośrednio odpowiedzialnego za powstanie szkody. Źródłem odpowiedzialności ubezpieczonego jest zatem art. 471 k.c., ewentualnie przepis art. 435 § 1 k.c., względnie art. 415 k.c.

Jak już zostało wskazane powyżej w niniejszej sprawie poza sporem pozostały okoliczności związane z powstaniem samej szkody i odpowiedzialnością gwarancyjną pozwanego. Kwestią sporną była natomiast wysokość odszkodowania z tytułu wykonania prac remontowo – budowlanych, a także zasadność i wysokość odszkodowania z tytułu utraconych korzyści w związku ze spornym zdarzeniem z okresu czerwca – lipca 2019 roku. Ze zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego wynikało zaś, że w związku z powstałymi uszkodzeniami w pokojach Hotelu (...) w K. powód przeprowadził remont tychże pokoi i tytułem odszkodowania w zakresie obejmującym koszt przeprowadzenia owych prac remontowo – budowlanych domagał się on kwoty 22 455 złotych. Poza sporem pozostawało przy tym, że pozwany z powyższego tytułu wypłacił powodowi odszkodowanie w kwocie 14 938,78 złotych (uznając za zasadne wysokość kosztów przeprowadzenia prac remontowo – budowlanych w kwocie 16 598,64 złotych i pomniejszając ją o kwotę 1 698,86 złotych tytułem franszyzy redukcyjnej).

Podstawowe znaczenie dla ustalenia wysokości szkody, a tym samym zakresu odpowiedzialności odszkodowawczej pozwanego miała zatem treść art. 361 k.c. ustanawiającego zasadę pełnej kompensacji szkody. Zgodnie bowiem z treścią tego przepisu zobowiązany do odszkodowania ponosi odpowiedzialność tylko za normalne następstwa działania lub zaniechania, z którego szkoda wynikła (§ 1). W powyższych granicach, w braku odmiennego przepisu ustawy lub postanowienia umowy, naprawienie szkody obejmuje straty, które poszkodowany poniósł oraz korzyści, które mógłby osiągnąć, gdyby mu szkody nie wyrządzono (§ 2). Również na uwadze należy mieć tutaj treść art. 363 §

1 k.c., zgodnie z którym naprawienie szkody powinno nastąpić, według wyboru dokonanego przez poszkodowanego, poprzez zapłatę odpowiedniej sumy pieniężnej bądź przywrócenie stanu poprzedniego. Jednakże gdyby przywrócenie stanu poprzedniego było niemożliwe albo gdyby pociągało za sobą dla zobowiązanego nadmierne trudności lub koszty, roszczenie poszkodowanego ogranicza się do świadczenia w pieniądzu. Jeżeli naprawienie szkody ma nastąpić w pieniądzu, wysokość odszkodowania powinna być ustalona według cen z daty ustalenia odszkodowania, chyba że szczególne okoliczności wymagają przyjęcia za podstawę cen istniejących w innej chwili (§ 2).

Jak wynikało z przeprowadzonego w sprawie dowodu z opinii biegłego sądowego w zakresie budownictwa i kosztorysowania J. D. zakres uszkodzeń w Hotelu (...) pozostających w związku przyczynowo – skutkowym ze zdarzeniem z okresu czerwca – lipca 2019 roku obejmował: uszkodzenie tynków i powłok malarskich na ścianach w trzech pokojach i korytarzu w liczbie 109,1 m², uszkodzenie listew przypodłogowych w liczbie 61,95 mb, zniszczenie wykładziny podłogowej obiektowej w liczbie 55,52 m², zniszczenie jednej szafy oraz pośrednio – uszkodzenie posadzek. Mając na uwadze powyższe biegły sądowy ustalił, że celowe i ekonomicznie uzasadnione koszty prac naprawczych w okresie likwidacji szkody przywracające stan pomieszczeń w spornym hotelu do stanu sprzed szkody wynosiły kwotę 27 933,46 złotych. Jedynie na marginesie biegły sądowy wskazał również, że jak jest to widoczne na fotografiach załączonych do opinii – wilgoć nadal znajduje się w ścianach i posadzce, co powoduje odspojenie listew przyściennych od ścian, a dzieje się tak mimo wykonania osuszenia pomieszczeń osuszaczem kondensacyjnym. Biegły sądowy wyjaśnił, że przyczyną takiego stanu rzeczy jest to, że woda przedostała się między warstwy izolacyjne posadzki pod izolację termiczną, zaś jedynym sposobem usunięcia tego zawilgocenia jest osuszenie warstw podposadzkowych, przy czym koszt takiego osuszenia biegły sądowy wycenił na kwotę 12 034,33 złotych netto (według poziomu cen z IV kwartału 2021 roku).

Mając zatem na względzie powyższe uznać należało, że celowe i ekonomicznie uzasadnione koszty prac naprawczych przywracających stan pomieszczeń w Hotelu (...) do stanu sprzed zdarzenia z okresu czerwca – lipca 2019 roku polegającego na rozszczelnieniu rury podposadzkowej we wskazanym w opinii biegłego sądowego zakresie wynoszą kwotę 27 933,46 złotych (nie uwzględniając kosztów przyszłego osuszenia warstw podposadzkowych). Pozwany Towarzystwo (...) spółka akcyjna z siedzibą w W. przyznał powodowi tytułem odszkodowania za wykonanie prac remontowo – budowlanych kwotę 16 598,64 złotych (z czego wypłacił kwotę 14 938,78 złotych w związku z pomniejszeniem ustalonej kwoty odszkodowania o kwotę 1 698,86 złotych tytułem franszyzy redukcyjnej). Tym samym żądanie powoda z tego tytułu objęte żądaniem pozwu, a obejmujące kwotę 5 856,36 złotych (22 455 – 16 598,64 złotych = 5 856,36 złotych) było uzasadnione w całości (w przedmiocie wysokości franszyzy redukcyjnej – rozważania w poniższej części uzasadnienia). Jedynie na marginesie wskazać w tym miejscu należy, iż Sąd miał na uwadze, że osoba zobowiązania do naprawienia szkody powinna zapłacić poszkodowanemu należne mu odszkodowanie, a jego wysokość powinna być ustalona według kryteriów zawartych w art. 363 § 2 k.c. W razie sporu sądowego dotyczącego odszkodowania norma zawarta w art. 363 § 2 k.c. oznacza, że wysokość odszkodowania powinna zostać ustalona, co do zasady, według cen obowiązujących w chwili wyrokowania sądu, chyba że szczególne okoliczności przemawiają za przyjęciem za podstawę cen istniejących w innej chwili. W żadnej jednakże mierze nie oznacza to uwzględnienia cen dokładnie z dnia wydania wyroku, oczywistym jest bowiem, że możliwy jest wpływ czasu między sporządzoną wyceną odszkodowania a zamknięciem rozprawy i wydaniem wyroku, przy czym zmiany cen w tym zakresie rekompensują ewentualne odsetki.

Niezależnie od kosztów obejmujących zwrot pozostałej części wydatków na naprawę, w ramach niniejszego postępowania powód domagał się również zasądzenia na jego rzecz kwoty 28 447 złotych tytułem utraconych przez niego korzyści w związku z niemożnością oferowania określonych pokoi w czasie remontu, tj. pokoi numer (...) przez 5 dób, pokoi numer (...) przez 7 dób oraz pokoju numer (...) przez 33 doby, tj. łącznie przez 77 dób (369,44 złotych netto za jedną dobę). Powód wskazywał przy tym, że tak wyliczona przez niego kwota tytułem utraconych korzyści stanowi ekwiwalent wynagrodzenia, które powód otrzymałby, gdyby hotel działał normalnie, nie toczył się w nim remont, konsumenci nie obawialiby się awarii i niedogodności związanych z ich usuwaniem, a pokoje w okresie, w którym prowadzono konieczne prace remontowe, mógł oferować i wynajmować klientom hotelowym. Jednocześnie również powód wskazał, że wysokość dochodzonej przez niego z tego tytułu należności została obliczona

w założeniu minimalnym, tj. poprzez pomnożenie liczby dób hotelowych w poszczególnych pokojach wyłączonych spod eksploatacji przez stawkę dzienną za wynajem pokoju według cennika obowiązującego u powoda w stanie na dzień powstania szkody.

Roszczenie powoda w powyższym zakresie zostało w całości zakwestionowane przez pozwanego, który zarzucił, że powód nie udowodnił, ażeby w jego majątku wskutek szkody doszło do utraty przychodów ze sprzedaży oraz korzyści z uwagi na wyłączenie z użytkowania pokoi o numerach (...). Pozwany wskazał, że poddał weryfikacji przekazane do akt szkody zestawienia obłożenia pokoi hotelowych stwierdzając, że w okresie od dnia 01 lipca 2019 roku do dnia 21 sierpnia 2019 roku przedmiotowe pokoje nie były wynajmowane w 100%. W ocenie pozwanego uwzględniając m. in. wyniki sporządzonej analizy statystycznej danych o obłożeniu hotelu w okresie zakłóconym szkodą, w szczególności liczby dyspozycyjnych pokoi analogicznych do wyłączonych z użytkowania, nie sposób uznać, że powód udowodnił, że w jego majątku doszło do utraty przychodów ze sprzedaży oraz korzyści z uwagi na wyłączenie z użytkowania pokoi numer (...). Jednocześnie pozwany podniósł, że powód miał możliwość zastąpienia przedmiotowych pokoi innymi pokojami, które nie zostały zarezerwowane. Ponadto, nawet jeśli powód utracił jakiegokolwiek korzyści, to zdaniem pozwanego roszczenie powoda w tym zakresie zostało znacznie zawyżone, do kosztu doby hotelowej podczas normalnego użytkowania pokoju przez gości hotelowych naliczany jest także koszt sprzątnia, prądu, wody i innych opłat, o które – w ocenie pozwanego – koszt ewentualnej dobowej straty winien być pomniejszony.

Mając na uwadze powyższe, w pierwszej kolejności Sąd zważył, iż jak wskazuje się w orzecznictwie – ustalenie szkody w postaci utraconych korzyści ma oczywiście charakter hipotetyczny, polega bowiem na przyjęciu, że zysk zostałby osiągnięty niezależnie od innych, niż zaistniała szkoda, czynników ryzyka ekonomicznego, których w takiej sytuacji nie uwzględnia się. Jednakże utrata zysku nawet w takim ujęciu musi być przez powoda wykazana z tak dużym prawdopodobieństwem, aby uzasadniała w świetle doświadczenia życiowego przyjęcie, że utrata korzyści rzeczywiście nastąpiła (tak Sąd Najwyższy w uzasadnieniu wyroku z dnia 03 października 1979 roku, sygn. akt II CR 304/79). W analogiczny sposób powinna być uprawdopodobniona wysokość takiej straty, co potwierdza liczne orzecznictwo Sądu Najwyższego (np. wyrok w sprawie o sygn. akt: II CR 304/79, IV CKN 328/00, V CK 607/03, V CK 426/04).

Jak wynikało z opinii biegłego sądowego z zakresu turystyki i hotelarstwa R. D. – w niniejszej sprawie cena pokoju hotelowego netto po odliczeniach kosztów nienależnych (podatek od towarów i usług, food cost za śniadanie, koszt prania, prądu i sprzątnia) wynosiła kwotę 302,54 złotych netto. Jednocześnie jedynie dla jednego pokoju (numer (...)) w okresie napraw wystąpiło obłożenie pokoju zamiennego przez okres 12 dni. W pozostałym okresie dla pokoi numer (...) brak było obłożenia pokoju zamiennego, a strona powodowa miała możliwość zastąpienia pokoi wyłączonych tymi innymi wolnymi w tym okresie pokojami. Jednocześnie biegły sądowy wskazał, że wszystkie pokoje, które uległy awarii znajdowały się na poziomie przyziemia, natomiast pokoje niezajęte znajdowały się na pierwszym piętrze, w tym samym skrzydle budynku. Były one wykonane w identycznym standardzie – nie było różnic w analizowanych pokojach np. co do powierzchni pokoju, użytej tkaniny, mebli, wyposażenia lub wyglądu, a także standardu łazienki. Widoki ze wszystkich pokoi były analogiczne, pomijając różnicę jednego piętra. Mając na uwadze powyższe biegły sądowy ustalił, że korzyści utracone przez powoda na skutek wyłączenia pokoi hotelowych objętych prowadzonymi pracami naprawczymi i wynikającą z tego faktu niemożnością ich oferowania gościom wynoszą 3 630,48 złotych (12 dni x 302,54 złotych).

Jednocześnie Sąd miał na uwadze, że powód konsekwentnie kwestionował poczynione przez biegłego sądowego ustalenia w powyższym zakresie, jednakże w ocenie Sądu zarzuty strony powodowej stanowiły w istocie jedynie polemikę z niekorzystnymi dla powoda ustaleniami biegłego sądowego i próbę forsowania przez powoda jego koncepcji, która jednak w ocenie Sądu pozostawała niezasadna w okolicznościach niniejszej sprawy.

W pierwszej kolejności powód ponosił, że błędne pozostaje przyjęcie, iż w momencie braku dostępności konkretnych pokoi, dostępne były inne, które mogły zostać zaoferowane gościom. Powód wskazywał, że prowadzony przez niego Hotel(...) jest placówką luksusową, wobec czego przybywający do niego goście mają prawo oczekiwać wysokich standardów. W przypadku gdy gość hotelowy decyduje się na wybór konkretnego pokoju ze względu na różne czynniki – jego położenie, nasłonecznienie, oddalenie od innych gości, czy też inne udogodnienia, obsługa hotelu

zobowiązana jest zapewnić gościowi możliwość pobytu w tym wybranym pokoju, zaś ulokowanie go w innym miejscu, wbrew poczynionym ustaleniom leżącym u podstaw dokonania rezerwacji, naruszałoby zaufanie gości oraz standardy obowiązujące w placówce tej klasy. Powód wskazywał także, że wszystkie z pokoi wyłączonych z użytku umiejscowione były na parterze, miały ten sam, bądź bardzo zbliżony standard – dysponowały sofami oraz wyjściem na ogród. Pokój numer (...) dysponował ponadto widokiem na pole i las. Tymczasem nie wszystkie z pokoi umiejscowionych na pierwszym piętrze odpowiadały standardowi pokoi wyłączonych z użytku: w pokoju numer (...) brakowało sofy oraz był on mniejszy od pokoi znajdujących się na parterze, a widok z pokoju był gorszy – wychodził częściowo na budynek gospodarczy, a także na sąsiednią działkę zabudowaną budynkiem mieszkalnym; w pokoju numer (...) brakowało sofy, zamiast której w pokoju znajdowały się krzesła, widok z balkonu był gorszy, gdyż wychodził na umiejscowione na obiekcie mini zoo, z kolei wyjście z pokoju numer (...) prowadziło wprost na ogólnodostępny dla gości hotelowych taras, a widok z pokoi numer (...) wychodził częściowo na umiejscowione na obiekcie mini zoo oraz budynek użytkowy. Ponadto wszystkie z pokoi znajdujących się na pierwszym piętrze ulokowane były z innej strony budynku, co niewątpliwie miało wpływ na ich nasłonecznienie.

W ocenie Sądu zgodzić należy się z biegłym sądowym, że powyższe okoliczności podnoszone przez powoda są okolicznościami pomijalnymi, albowiem gdyby umiejscowienie pokoju na pierwszym piętrze w jakiś sposób wpływało na jego sprzedawalność, to niewątpliwie miałyby to wpływ na cenę danego pokoju. Natomiast wszystkie pokoje – te wyłączone znajdujące się w przyziemiu oraz te zamiennne znajdujące się na pierwszym piętrze nie były zróżnicowane cenowo, co przy analogicznym standardzie nie miało wpływu na ich zbyt. Jednocześnie Sąd zważył, że powód w żaden sposób nie wykazał w niniejszej sprawie, aby wskazywane przez niego okoliczności miały jakikolwiek wpływ na decyzję klientów co do wynajęcia pokoi w hotelu podczas prowadzonych tam prac naprawczych i co do rezygnacji z wcześniej dokonanych rezerwacji. Wręcz przeciwnie, powód nie przedłożył w toku niniejszej sprawy żadnych wiarygodnych i szczegółowych danych dotyczących rezygnacji z zawarcia umowy hotelowej z powodu toczącego się w hotelu remontu, czy z uwagi na zaproponowanie w zamian za pokój wyłączony któregoś z pokoi zamiennych, jak też nie zdołał wykazać, że te wskazywane przez niego okoliczności (np. widok na mini zoo) były przyczyną jakiegokolwiek odmowy zakwaterowania w pokoju zamiennym, a także danych dotyczących ewentualnej obniżki ceny za pokój zamienny, czy związanej z toczącymi się pracami remontowymi w hotelu. Powód nie dysponował jakąkolwiek statystyką w tym zakresie, a także nie dokonywano żadnych tego typu adnotacji w systemie rezerwacji. W sposób tożsamy w ocenie Sądu ocenić należało twierdzenia powoda w zakresie, w jakim wskazywał on, że wszelkie reklamacje i skargi gości hotelowych składane były ustnie, na bieżąco i załatwiane „od ręki”, a w przypadku takiej skargi, czy reklamacji gościowi oferowane było obniżenie ceny pokoju, bezpłatny posiłek w restauracji hotelowej, czy też inne udogodnienia w postaci zaproponowania dodatkowych usług, np. w spa. Jakkolwiek bowiem z materiału dowodowego wynikało, że w związku z prowadzonymi pracami naprawczymi zdarzały się skargi gości, np. z uwagi na hałas (tak świadek M. B. (1)) powód w żaden sposób, poza ogólnymi twierdzeniami, nie sprecyzował swojego żądania w powyższym zakresie i nie zaoferował jakichkolwiek dowodów pozwalających Sądowi na ustalenie, komu takie rabaty były udzielane, w jakiej liczbie, w związku z jakimi okolicznościami i jaką konkretnie szkodę poniósł powód w związku z każdym pojedynczym rabatem. Dla uznania twierdzeń strony powodowej w powyższym zakresie dalece niewystarczające pozostaje bowiem wskazanie jedynie, że w okresie prowadzonych prac remontowych pojawiały się skargi gości na hałasy związane z remontem. Należy mieć przy tym na uwadze, że odszkodowanie, jakiego domagał się powód w niniejszej sprawie nie obejmowało strat, jakie powód miał ponieść w związku z takimi działaniami w odpowiedzi na skargi, reklamacje.

Wskazać zaś w tym miejscu należy, że zgodnie z ogólnymi regułami postępowania dowodowego, obowiązek przedstawienia dowodów zmierzających do wyjaśnienia okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy spoczywa na stronach, a ciężar udowodnienia faktów mających znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy istotne znaczenie spoczywa na stronie, która z tych faktów wywodzi skutki prawne (art. 6 k.c. w zw. z art. 3 k.p.c. w zw. z art. 232 k.p.c.). Wobec powyższego to na powodzie ciążył obowiązek udowodnienia w toku postępowania zgłoszonego pozwem roszczenia tak co do zasady, jak i co do wysokości i powód obowiązkowi temu sprostał jedynie w zakresie uznanym przez Sąd, tj. co do kwoty 3 630,48 złotych. W tym bowiem zakresie, przez okres 12 dni, pokój zamienny w zamian za pokój numer (...) wyłączony z użytkowania był zarezerwowany, a więc nie było możliwości jego ewentualnego zaoferowania klientom. Co do zaś pozostałych pokoi wyłączonych z użytkowania w pozostałym okresie, jak wynikało z opinii biegłego sądowego,

odpowiadające im pokoje zamienne nie były zajęte, a więc była możliwość ich oferowania gościom, zaś powód nie zdołał wykazać, że cechy tych pokoi (zamiennych) były tak dalece inne niż pokoje wyłączonych z użytkowania, że nie sposób ich uznawać za zamienne, ani też że owe cechy różniące miały jakikolwiek wpływ na decyzję klientów i były przyczyną niezawarcia umowy hotelowej w ogóle albo wyrażenia odmowy na zamianę pokoju. Nie sposób bowiem przyjąć, że wyposażenie pokoju w krzesła, a nie sofę miało wpływ na decyzję gościa, podobnie jak widok na mini zoo, a nie na las, albowiem preferencje gości są zróżnicowane, zaś powód nie zdołał wykazać, że te pokoje z sofą, czy widokiem na las były częściej rezerwowane, tym bardziej, że cena za wszystkie pokoje (te wyłączone i te zamienne) była taka sama. Powyższe więc wskazuje, że podnoszone przez powoda okoliczności miały charakter pomijalny również dla samego powoda kalkulującego cenę sprzedaży.

W ocenie Sądu zaferowane przez powoda dowody nie pozwalały więc na przyjęcie, że powód wykazał utracone korzyści ponad kwotę 3 630,48 złotych z tak dużym prawdopodobieństwem, że w świetle doświadczenia życiowego uzasadnione byłoby uznanie, że one rzeczywiście nastąpiły i to we wskazywanej przez niego wysokości.

Odnosząc się natomiast do podnoszonej przez powoda w toku postępowania kwestii dotyczącej należnego powodowi odszkodowania za poniesione straty wizerunkowe, to wskazać należy, co podniesiono już we wcześniejszej części uzasadnienia – jak wynikało z treści pozwu w niniejszej sprawie powód domagał się zasądzenia od pozwanego kwoty odszkodowania obejmującej koszty przeprowadzenia prac remontowo – budowlanych w kwocie 5 856,36 złotych, co do których ubezpieczyciel odmówił zapłaty oraz zwrot utraconych przez powoda korzyści w kwocie 28 447 złotych, stanowiącej ekwiwalent wynagrodzenia, które powód otrzymywałby, gdyby hotel działał normalnie i nie toczył się w nim remont. Przy tym uzasadniając dochodzone roszczenie w części obejmującej zwrot utraconych korzyści powód wskazywał wprost, że wysokość dochodzonej przez niego z tego tytułu należności została obliczona w założeniu minimalnym, tj. poprzez pomnożenie liczby dób hotelowych w poszczególnych pokojach wyłączonych spod eksploatacji przez stawkę dzienną za wynajem pokoju według cennika obowiązującego u powoda w stanie na dzień powstania szkody, jak również przy założeniu, że negatywne następstwa wizerunkowe i ich następstwa w swym zakresie odpowiadały pomieszczeniom wyłączonym przymusowo z oferty.

W żadnej więc mierze roszczenie powoda określone w powyższy sposób w pozwie nie obejmowało dodatkowo wyodrębnionego odszkodowania związanego z kwestiami wizerunkowymi. Jedynie na marginesie wskazać w tym miejscu należy, że o roszczeniu obejmującym odszkodowanie za poniesione straty wizerunkowe powód wspominał po raz pierwszy na późniejszym etapie postępowania, tj. przy zgłaszaniu zarzutów do opinii biegłego sądowego z zakresu turystyki i hotelarstwa (pismo powoda z datą w nagłówku „dnia 09 maja 2022 roku” (data prezentaty „2022-05-12”, k. 295-296 akt), w żaden jednak sposób nie sprecyzował, w jakiej części dochodzona przez niego kwota tytułem odszkodowania za utracone korzyści obejmować miała straty wizerunkowe, co zresztą stałoby w sprzeczności z treścią uzasadnienia pozwu, zaś ewentualna zmiana powództwa byłaby niedopuszczalna z uwagi na gospodarczy charakter sprawy.

Mając na względzie całokształt powyższych rozważań, a także treść art. 321 k.p.c., w ocenie Sądu należne powodowi odszkodowanie w związku ze zdarzeniem szkodowym polegającym na rozszczelnieniu na połączeniu rury podposadzkowej wyniosło kwotę 26 085,48 złotych, w tym kwotę 22 455 złotych z tytułu kosztów przeprowadzenia prac remontowo – budowlanych (16 598,64 złotych uznane przez ubezpieczyciela + 5 856,36 złotych dochodzone w niniejszym procesie, z uwagi na treść art. 321 k.p.c. Sąd był związany treścią żądania i z tego tytułu nie mógł uwzględnić roszczenia w szerszym zakresie mimo wniosków z opinii biegłego sądowego) i kwotę 3 630,48 złotych z tytułu utraconych korzyści na skutek wyłączenia pokoi hotelowych objętych prowadzonymi pracami naprawczymi i wynikającą z tego faktu niemożnością oferowania rzeczonych pokoi gościom hotelowym.

W tym miejscu Sąd zważył, że w sprawie bezsporne pozostawało, że wykonawca prac (sprawca szkody) (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. ubezpieczony był od odpowiedzialności cywilnej w zakresie prowadzonej działalności gospodarczej u pozwanego do kwoty 500 000 złotych z franszyzą redukcyjną m. in. o wartości 10% w odszkodowaniu za produkt i po wykonaniu usługi (minimum 500 złotych, maksymalnie 2 500 złotych).

Mając więc na uwadze treść umowy ubezpieczenia i o.w.u. od należnej powodowi łącznej kwoty odszkodowania w wysokości 26 085,48 złotych należało odjąć kwotę ustalonej w polisie franszyzy redukcyjnej w kwocie 2 500 złotych (10% z kwoty 26 085,48 złotych przewyższało maksymalną kwotę franszyzy określoną na kwotę 2 500 złotych) oraz kwotę uprzednio wypłaconą powodowi przez ubezpieczyciela w toku postępowania likwidacyjnego, tj. kwotę 14 938,78 złotych, w konsekwencji czego zasadne było uwzględnienie żądania powoda w zakresie kwoty 8 646,70 złotych (16 598,64 złotych + 5 856,36 = 22 455 złotych; 22 455 złotych + 3 630,48 złotych = 26 085,48 złotych; 26 085,48 złotych – 2 500 złotych – 14 938,78 złotych = 8 646,70 złotych).

Mając na uwadze powyższe, na podstawie art. 805 k.c. w zw. z art. 822 k.c. w zw. z art. 361 k.c. i art. 363 k.c. w zw. z art. 481 k.c. Sąd w punkcie pierwszym wyroku zasądził od pozwanego Towarzystwo (...) spółki akcyjnej z siedzibą w W. na rzecz powoda Przedsiębiorstwo Produkcyjno – Usługowe (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Ł. kwotę 8 646,70 złotych wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi za okres od dnia 06 maja 2020 roku do dnia zapłaty.

Uznając zaś dalej idące żądanie pozwu za niezasadne, Sąd oddalił je w punkcie drugim wyroku na podstawie wymienionych wyżej regulacji w zw. z art. 6 k.c. stosowanym a contrario.

O kosztach procesu Sąd orzekł jak w punkcie trzecim wyroku zgodnie z zasadą stosunkowego rozdzielenia kosztów określoną w art. 100 k.p.c. w zw. z art. 108 k.p.c. w zw. z art. 98 § 1¹ k.p.c.

W niniejszej sprawie powód wygrał sprawę w 25,21%, a pozwany w 74,79%.

Koszty poniesione przez powoda wyniosły kwotę 9 514,76 złotych (opłata sądowa od pozwu – 1 716 złotych, koszty zastępstwa procesowego – 3 600 złotych, opłata skarbową od pełnomocnictwa – 17 złotych, 4 151,76 złotych – wykorzystana zaliczka na poczet wynagrodzenia biegłych sądowych, 30 złotych – opłata sądowa od skargi na orzeczenie referendarza sądowego).

Koszty poniesione przez pozwanego wyniosły kwotę 3 617 złotych (koszty zastępstwa procesowego – 3 600 złotych, opłata skarbową od pełnomocnictwa – 17 złotych).

Powodowi zatem należy się zwrot kosztów procesu w kwocie 2 398,67 złotych (25,21% z kwoty 9 514,76 złotych), zaś pozwanemu – w kwocie 2 705,15 złotych (74,79% z kwoty 3 617 złotych).

Po skompensowaniu obu powyższych kwot powód winien zwrócić pozwanemu kwotę 306,48 złotych, którą Sąd zasądził na jego rzecz w punkcie trzecim wyroku wraz z odsetkami w wysokości odsetek ustawowych za opóźnienie liczonymi za okres od dnia uprawomocnienia się orzeczenia do dnia zapłaty.

Na podstawie powyżej powołanych przepisów w punkcie czwartym wyroku Sąd pozostałymi kosztami procesu obciążył także powoda uznając je za uiszczone.

ZARZĄDZENIE

1. (...)
2. (...)
3. (...)
4. akta przedłożyć z wpływem lub za 30 dni w celu podjęcia dalszych czynności w sprawie.

SSR Justyna Supińska

Gdynia, dnia 08 maja 2023 roku